

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoCsp/13/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119230741
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6119230741.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov Mgr. Andreja Kekelyho a JUDr. Martiny Mochnáčovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený spoločnosťou: Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: S. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX S., o zaplatenie 506,41 Eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 3Csp/52/2019-105 zo dňa 04. mája 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Námestovo č. k. 3Csp/52/2019-105 zo dňa 04. mája 2020 vo výrokoch II. a III. zrušuje a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Vo zvyšnej časti, t. j. vo výroku I. z o s t á v a rozsudok Okresného súdu Námestovo č. k. 3Csp/52/2019-105 zo dňa 04. mája 2020 n e d o t k n u t ý .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 235,06 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 29,80 Eur od 23.03.2016 do zaplatenia a zo sumy 205,26 Eur od 04.05.2016 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu (výrok III.).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou, doručenou upomínaciemu súdu dňa 11.02.2019 žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 235,06 Eur s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 29,80 Eur od 23.03.2016 do zaplatenia a zo sumy 205,26 Eur od 04.05.2016 do zaplatenia a zmluvnú pokutu 271,35 Eur. Svoju žalobu odôvodnil tým, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.06.2017 mu postúpil postupca Slovak Telekom, a. s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 10, IČO: 35 763 469 (ďalej len „postupca“) svoju pohľadávku voči žalovanej. Postupca uzatvoril so žalovanou dňa 22.02.2016 zmluvu o pripojení, na základe ktorej postupca poskytol žalovanej elektronické komunikačné služby, špecifikované v zmluve a žalovaná sa zaviazala za ne zaplatiť dohodnutú cenu. Postupca vyúčtoval žalovanej cenu za služby nasledovnými faktúrami: variabilný symbol: 2900816017 na sumu 29,80 Eur s termínom splatnosti 22.03.2016; variabilný symbol: 7603232665 na sumu 206,75 Eur s termínom splatnosti 03.05.2016. Okrem toho si žalobca voči žalovanej uplatnil zmluvnú pokutu, ktorú jej vyúčtoval faktúrou s variabilným symbolom: 7609060860 na sumu 271,35 Eur s termínom splatnosti 03.11.2016. Žalobca právo na zmluvnú pokutu odôvodnil tým, že postupca a žalovaná sa dohodli, že porušením záväzku viazanosti vznikne postupcovi právo na zaplatenie vyúčtovanej zmluvnej pokuty. Zmluvná pokuta okrem sankčnej a prevenčnej funkcie predstavuje aj paušalizovanú náhradu škody spôsobenej postupcovi v dôsledku porušenia záväzku viazanosti vzhľadom na benefity, ktoré postupca poskytol žalovanej na základe zmluvy. Benefity sa rozumie súčet všetkých zliav zo štandardných poplatkov za poskytnuté telekomunikačné služby, ako aj zľava z ceny mobilného telefónu, ktorá predstavuje rozdiel medzi neakciovou a akciovou kúpou cenou, ak bol žalovanej na základe

zmluvy mobilný telefón poskytnutý. Benefity poskytnuté žalovanej sú uvedené v zmluve alebo v cenníku. Vyúčtovaná suma zmluvnej pokuty bola vypočítaná podľa vzorca, ktorý vyjadruje denné klesanie zo základu pre výpočet počas plynutia doby viazanosti až do dňa ukončenia zmluvy v dôsledku porušenia záväzku viazanosti alebo do dňa prerušenia poskytovania telekomunikačných služieb v dôsledku porušenia záväzku viazanosti. Vyúčtovaná suma zmluvnej pokuty = základ pre výpočet - (počet dní uplynutých z doby viazanosti/celkový počet dní doby viazanosti) x základ pre výpočet. Vzhľadom na uvedené je výpočet zmluvnej pokuty nasledovný: $271,35 = 290 - (47/730) \times 290$. Žalovaná tieto faktúry doteraz nezaplatila. Žalobca si zo zostatku postúpených faktúr uplatňuje len úhradu 29,80 Eur z faktúry s VS: 2900816017, z faktúry s VS: 7603232665 sumu 205,26 Eur a z faktúry s VS: 7609060860 sumu 271,35 Eur

3. Vychádzajúc z listinných dôkazov založených v spise konajúci súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania postupom podľa ust. § 177 ods. 2 písm. a) CSP.

4. Pri právnom posúdení veci okresný súd vychádzal z ust. § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, účinného v čase uzatvorenia zmluvy o poskytovaní verejných služieb, t. j. k 21.06.2017 a § 43 ods. 1 písm. a) citovaného zákona, ako aj ust. § 517 ods. 1 a § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a tiež ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

5. Z obsahu spisového materiálu mal prvoinštančný súd preukázané, že dňa 20.02.2016 žalovaná uzatvorila so spoločnosťou Slovak Telekom, a. s., so sídlom Bajkalská 28, Bratislava, IČO: 35 763 469 zmluvu o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej sa uvedená spoločnosť zaviazala poskytovať služby podľa výberu žalovanej a žalovaná sa zaviazala zaplatiť za tieto služby dohodnutú cenu. Cenu za tieto služby poskytovateľ služby vyúčtoval žalovanej nasledovnými faktúrami: variabilný symbol: 2900816017 na sumu 29,80 Eur s termínom splatnosti 22.03.2016 a variabilný symbol: 7603232665 na sumu 206,75 Eur s termínom splatnosti 03.05.2016. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.06.2017, uzatvorenej medzi žalobcom ako postupníkom a Slovak Telekom, a. s. ako postupcom súd zistil, že nadobúdateľom pohľadávky voči žalovanej titulom uvedených faktúr sa stal žalobca.

Následne súd prvej inštancie konštatoval dôvodnosť podanej žaloby v časti o zaplatenie sumy 235,06 Eur titulom platby za poskytnuté služby, pretože žalovaná nerozporovala tvrdenie žalobcu, že nezaplatila cenu za služby, ktoré jej poskytol postupca. Spolu s istinou súd zároveň priznal žalobcovi aj úroky z omeškania, ktoré si žalobca uplatnil vo výške, stanovenej právnym predpisom. Žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 271,35 Eur však súd zamietol s odôvodnením, že zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ktorú predložil žalobca v prílohe žaloby, ani zo žiadneho iného dôkazu nevyplýva, že by si postupca so žalovanou dohodol zmluvnú pokutu., ktorú si žalobca uplatnil žalobou v tomto spore. Nakoľko žalobca nepreukázal, že by si postupca dohodol so žalovanou zmluvnú pokutu, súd žalobu v tejto časti zamietol.

6. Keďže žalobca aj žalovaná mali v konaní čiastočný úspech, pričom pomer ich (ne)úspechu je zhruba rovnaký, okresný súd v súlade s ust. § 255 ods. 2 CSP rozhodol tak, že žiadnej zo strán nepriznal právo na ich náhradu.

7. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, a to proti jeho výrokom II. a III., ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, že odvolací súd žalobe vyhovie i v časti o zaplatenie sumy 84,00 Eur; alternatívne navrhol, aby odvolací súd v zmysle ust. § 389 ods. 1 CSP rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súčasne si uplatnil voči žalovanej aj náhradu trov odvolacieho konania, ktorých výšku vyčíslil.

8. Odvolateľ namietal, že okresný súd nesprávnym procesným postupom mu znemožnil ako strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

9. Podľa názoru žalobcu okresný súd pochybil, ak vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania postupom podľa § 177 ods. 2 CSP. Nakoľko vo veci nebolo nariadené pojednávanie, žalobca nemal reálnu možnosť vyjadriť sa k otázke, ktorú konajúci súd vyhodnotil ako spornú. Ak teda súd prvej inštancie považoval uplatnenie zmluvnej pokuty za sporné, mal v zmysle vyššie citovaného ustanovenia CSP nariadiť vo veci pojednávanie, čo však neurobil. Tým došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý súdny proces v zmysle čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Zároveň žalobca uviedol, že mal za to, že skutkové tvrdenia strán sú nesporné v zmysle § 151 ods. 1 CSP. V danej súvislosti zdôraznil, že žalovaná sa vo veci žiadnym spôsobom nevyjadřila, a teda bola v konaní pasívna. Prihliadnuc na ustanovenia a podstatu CSP, procesná pasivita jednej zo strán sporu môže predstavovať rýchlu stratu sporu pre tú, ktorú stranu. Procesná pasivita

žalovaného v konaní sa prejavuje tým, že si neplní základné povinnosti sporovej strany. Keďže žalovaná predmetné dojednanie o zmluvnej pokute nijakým spôsobom nerozporovala, súd prvej inštancie mal túto skutočnosť považovať za nespornú. Na podporu svojho tvrdenia žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/153/2018 zo dňa 12.02.2019.

10. Vo vzťahu k inštitútu zmluvnej pokuty odvolateľ poukázal na znenie ust. § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že účelom zmluvnej pokuty je donútiť dlžníka pod hrozbou majetkovej sankcie k riadnemu splneniu záväzku. Zmluvná pokuta teda predovšetkým predstavuje hrozbu dlžníkovi, že pokiaľ nesplní svoju zmluvnú povinnosť, vznikne mu povinnosť poskytnúť pre tento prípad dojednané plnenie, t. j. pokutu. Dojednaná zmluvná pokuta má teda predovšetkým čeliť porušeniu povinnosti (funkcia prevenčná), lebo ak bude zabezpečená povinnosť splnená, bola hlavná funkcia zmluvnej pokuty vyčerpaná. Právny predchodca žalobcu a žalovaná si dohodli zabezpečovací inštitút zmluvnej pokuty pre prípad porušenia záväzku viazanosti, ktorý je definovaný v bode 3 dodatku zo dňa 20.02.2016 (ďalej aj „dodatok“) a ktorý okrem iného podľa písm. c) tohto odseku je: Nezaplatenie ceny za poskytnuté služby účastníkom do 45 dní po splatnosti, na základe ktorého vznikne podniku právo na odstúpenie od zmluvy. Záväzok účastníka riadne a včas platiť cenu za poskytovanie služieb je definovaný v odseku 1 písm. b) dodatku. Zároveň žalobca zdôraznil, že dodatok bol prílohou podanej žaloby. Žalovaná sa dostala do omeškania s platením faktúr za služby poskytované právnym predchodcom žalobcu, čo je zrejme aj z uplatneného nároku, ktorého prevažnú časť predstavujú neuhradené faktúry za poskytnuté služby. Z uvedeného je zrejme, že žalovaná porušila svoje povinnosti poskytnúť žalobcovi zmluvné dohodnuté protiplnenie, t. j. neuhrádzala faktúry vystavené za poskytnuté služby riadne a včas. Zároveň žalovaná uvedenú skutočnosť nijakým spôsobom nerozporovala a ani nepreukázala. Súd prvej inštancie však toto porušenie zmluvných povinností vôbec nezohľadnil. Navyše, odôvodnenie napadnutého rozsudku absolútne nereflektuje požiadavku ust. § 53 ods. 12 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí. Naopak, okresný súd pristúpil k hodnoteniu predmetnej podmienky v čisto všeobecnej rovine, keď sa nezaoberal nárokom na zmluvnú pokutu s ohľadom na konkrétne okolnosti, t. j. skutočne nárokovaná výška zmluvnej pokuty vo vzťahu k výške dlžnej sumy, časové obdobie, v ktorom bola žalovaná v omeškaní, závažnosť porušenia povinnosti a pod. Zmluvná pokuta v prvom rade plní prevenčnú (zabezpečovaciu) funkciu, čo znamená, že čelí porušeniu povinnosti. Ďalej plní reparačnú (uhradzovaciu) funkciu a taktiež predstavuje sankciu pre toho, kto porušil povinnosť. Zabezpečovaciu funkciu plní zmluvná pokuta len tým, že hrozba majetkovej sankcie motivuje dlžníka, aby včas a riadne splnil zmluvnú povinnosť. Dohoda o zmluvnej pokute má povahu dohody o paušalizovanej náhrade škody (veriteľ nemusí preukazovať, či mu škoda vznikla, ani to, že vznikla v určitej výške). Rovnako má žalobca za to, že spôsob, akým došlo medzi stranami k dohode o zmluvnej pokute, je individuálne dojednanie zmluvnej pokuty, a to práve s ohľadom na to, že žalovaná mal možnosť vybrať si mobilný telefón a k tomu poskytovanú službu zo širokej škály ponúkaných tovarov a služieb, k čomu je logicky napočítaná suma zmluvnej pokuty pre prípad porušenia jej povinností. Obsah dodatku bol dodávateľom (žalobcom) vopred pripravený, čo však nie je v zmluvných vzťahoch ničím výnimočným, pretože návrh zmluvy, resp. zmluvu v písomnej podobe vždy musí niektorá zo zmluvných strán pripraviť, aj keď žalovaná na obsahu dohody alebo zmluvy nijakým spôsobom neparticipovala. Samotná dohoda o zmluvnej pokute neobsahuje prekvapivé alebo zavádzajúce ustanovenia alebo formulácie. Výkladom individuálneho dojednania zmluvných podmienok v zmysle prvoinštančného súdu by potom nebolo možné individuálne dojednať akúkoľvek zmluvu so spotrebiteľom.

11. Zároveň v danom prípade je výška zmluvnej pokuty paušalizovanou náhradou škody, ktorá pôvodnému veriteľovi vznikla v dôsledku nesplnenia záväzku žalovanej zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu. Škoda pozostáva z ceny telefónu a sumy, ktorá pôvodnému veriteľovi vznikla v dôsledku poskytnutia iných služieb za akciové ceny práve s ohľadom na dobu viazanosti. Zmluvnou pokutou si žalobca zabezpečuje zároveň návratnosť poskytnutej zľavy zo stanovenej ceny poskytovanej služby alebo navrátených zariadení, ktoré boli žalovanej poskytnuté v rámci zvýhodnenej ceny. Základ výšky zmluvnej pokuty uvedený v zmluve, resp. v dodatku, ktorý v závislosti od počtu dní omeškania klesá, teda zohľadňuje zľavnenú cenu a v prípade predčasného ukončenia zmluvného vzťahu v dôsledku porušenia povinností zabezpečiť návratnosť prostriedkov investovaných právnym predchodcom žalobcu do poskytnutej zľavy. Je teda zrejme, že právny predchodca žalobcu určil základ výšky zmluvnej pokuty vo vzťahu k cene poskytnutého zariadenia a zľavnenej cene za poskytované služby a v prípade neplnenia si svojich povinností je žalovaná povinná v podobe zmluvnej pokuty vrátiť cenové zvýhodnenie, ktoré požívala počas trvania záväzkového vzťahu. V konečnom

dôsledku je predsa logické, že čo môže byť pre dodávateľa telekomunikačných služieb podstatnejšie ako riadne platiaci zákazník. Žalovaná mala možnosť vybrať si mobilný telefón a k tomu poskytovanú službu zo širokej škály ponúkaných tovarov a služieb, k čomu je opodstatnene napočítaná suma zmluvnej pokuty. Súčasne odvolateľ zdôraznil, že žalovanej bola vyúčtovaná zmluvná pokuta v zníženej výške 271,35 Eur so zohľadnením počtu dní, ktoré uplynuli z doby viazanosti, a to vrátane dní, počas ktorých bola žalovaná ešte pripojená (resp. poskytovanie služieb vo vzťahu k SIM karte ešte nebolo prerušené), avšak svoje zmluvné povinnosti riadne a včas platiť cenu za poskytnuté služby si neplnila (spôsob výpočtu zmluvnej pokuty $271,35 = 290 - (47/730) \cdot 290$). Zmluvná pokuta bola teda vyjadrená regresívnym spôsobom, čo znamená, že jej základ vyjadrený v dodatku sa znižuje o čiastku zodpovedajúcu počtu dní uplynutých z doby viazanosti, tzn. do doby do prerušenia poskytovania služieb. Základ zmluvnej pokuty je uvedený v tabuľke č. 1 dodatku ako počiatočná suma, ktorá bude klesať. Tak, ako bolo uvedené vyššie, výška základu zmluvnej pokuty závisí od zákazníkom zvoleného typu programu služieb, poskytnutých benefitov, a tiež od typu mobilného telefónu (v prípade, že sa dojednalo jeho dodanie spolu s aktiváciou programu služieb). Všetky tieto okolnosti majú vplyv na výšku zmluvnej pokuty, čo do jej základu. Na podporu svojich tvrdení žalobca poukázal na viaceré rozhodnutia súdov SR, napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19Co/142/2016 zo dňa 19.10.2017, rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4Csp/24/2016 zo dňa 15.08.2017, rozsudok Okresného súdu Malacky sp. zn. 7C/256/2016 zo dňa 27.10.2017, uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 6Co/18/2020 zo dňa 31.03.2020.

12. Žalovaná zostala v odvolacom konaní nečinná.

13. Ďalšie podania strán sporu v rámci odvolacieho konania neboli stranami sporu produkované.

14. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario toto rozhodnutie v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

15. Právo na spravodlivý proces je v Ústave Slovenskej republiky garantované v jej siedmom oddiele druhej hlavy (čl. 46 až čl. 50) a je primárnym ústavným východiskom pre zákonom upravené konanie súdov a iných orgánov verejnej moci Slovenskej republiky príslušných na poskytovanie jeho ochrany, a tým aj ústavnoprávnym východiskom zákonných úprav jednotlivých aspektov práva na súdnu a inú právnu ochranu. Priestor pre ňu vytvára čl. 46 ods. 4 ústavy, podľa ktorého podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon. Aplikačným ústavnoprávnym limitom je čl. 51 ods. 1 ústavy, podľa ktorého sa možno domáhať práv podľa čl. 46 ústavy len v medziach zákonov, ktoré toto ustanovenie vykonávajú (napr. I. ÚS 56/01, I. ÚS 1/03, I. ÚS 226/03). Základné právo na súdnu ochranu garantované v čl. 46 ods. 1 ústavy zaručuje každému právo na prístup k súdu a právo na určitú kvalitu súdneho konania pred nezávislým a nestranným súdom, t. j. právo na spravodlivý proces (napr. IV. ÚS 233/04, IV. ÚS 95/07). Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane zdôrazňuje, že základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nemožno interpretovať ako právo na to, aby bol účastník konania (procesná strana) pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami, resp. s jeho právnymi názormi. Neúspech v súdnom konaní nemožno automaticky považovať za porušenie základného práva. Podľa judikatúry ústavného súdu (IV. ÚS 345/09) základné právo na súdnu ochranu je základným právom na spravodlivý proces, ktoré tvorí jeden z významných princípov právneho štátu (čl. 1 ods. 1 ústavy). Právo na spravodlivý proces je subjektívne verejné právo každého účastníka právom upraveného konania voči štátu (jeho orgánom), ktorého podstata spočíva v tom, že štát je povinný zabezpečiť každému právo na spravodlivý výsledok konania.

16. Obsah základného práva na spravodlivý proces je pomerne zložito štruktúrovaný a ako to potvrdzuje aj judikatúra ústavného súdu, patrí do neho viaceré samostatných subjektívnych práv a princípov, ktoré sú buď konkrétne (verejnosť konania, konanie bez zbytočných prieťahov, právo na nezávislý a nestranný súd), alebo v zásade abstraktné (riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, predvídateľnosť

rozhodnutia, zákaz svojvoľného postupu súdu a ďalšie). Ako už bolo uvedené, základné právo na spravodlivý proces je najvýznamnejším interpretačným hľadiskom pre všetky procesné poriadky ustanovené zákonom. Z toho vyplýva ústavná povinnosť každého všeobecného súdu vykladať a používať procesné normy, ktoré sú obsahom procesných poriadkov ustanovených zákonom v súlade s princípmi a s obsahom základného práva na spravodlivý proces. Okrem toho je táto interpretácia a aplikácia povinná rešpektovať princíp materiálneho právneho štátu, a teda materiálne chápanie spravodlivosti tak, ako to je vyjadrené v čl. 1 ods. 1 ústavy.

17. Ak prvoinštančný súd postupoval v rozpore s ustanoveniami Civilného sporového poriadku tým, že sporovej strane odoprel, alebo znemožnil uplatnenie procesných práv, odvolací súd musí v každom prípade jeho rozhodnutie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

18. Preskúmaním spisového materiálu v prejednávanej veci odvolací súd zistil, že prílohou návrhu na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní adresovanému Okresnému súdu Banská Bystrica č. I. 96 - 99 spisu, označenou ako 5. „Dodatok k zmluve PDF“ pod bodom 6. je Dodatok k Zmluve o poskytovaní verejných služieb uzavretej podľa zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, č. 911473131, SIM karta č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 20. februára 2016 uzavretý medzi právnym predchodcom žalobcu - Slovak Telekom, a. s., so sídlom Bajkalská 28, 817 62 Bratislava, IČO: 35 763 469 a žalovanou, ktorého súčasťou v bode 3. je záväzok viazanosti a tiež dojednanie účastníkov zmluvy o zmluvnej pokute (aktuálne vytlačený a žurnalizovaný na č.l. 151 - 154 spisu) . Neobstojí preto tvrdenie konajúceho súdu, že zo žiadneho dôkazu, ktorý žalobca predložil do spisu, nevyplýva, že by si postupca so žalovanou dohodol zmluvnú pokutu, ktorú si uplatnil žalobou, a teda, že v prebiehajúcim spore nepreukázal túto časť nároku. Skutočnosť, že podanie žalobcu vrátane jeho príloh bolo súdu doručené v elektronickej podobe a konajúci súd si ho nevytlačil do spisu, ešte neznamená, že žalobca si zákonom stanovené procesné povinnosti (dôkazné bremeno) v spore nesplnil. Toto konštatovanie súdu prvej inštancie je preto v rozpore s obsahom spisového materiálu.

19. Popísané pochybenia v postupe okresného súdu považoval odvolací súd za tak podstatné, že nevidel dôvod ďalej sa v podrobnostiach zaoberať ďalšou argumentáciou žalovanej v jej opravnom prostriedku, keďže tu boli jednoznačne splnené podmienky pre zrušenie napadnutého rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Nesprávny postup súdu prvej inštancie v takomto rozsahu by nemal naprávať odvolací súd, ktorý je spravidla určený na to, aby náležite vykladal a aplikoval právo v opravných konaniach. Účelom fungovania opravného súdu je na kvalitatívne vyššej úrovni na základe opravných prostriedkov preskúmať, či sa na súde prvej inštancie dosiahol účel civilného sporového konania vyjadrený v článkoch 2, 3 a 6 CSP v spojitosti s článkom 46 a nasl. Ústavy SR a nenachádzať podstatné pochybenia v postupe prvoinštančného súdu.

20. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku I., ako aj v závislom výroku III. o trovách konania zrušil podľa § 389 písm. b) CSP a zároveň podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

21. V ďalšom konaní súd prvej inštancie vykoná dokazovanie na základe dôkazov označených a predložených obidvomi procesnými stranami a vysporiada sa aj s prípadnými ich ďalšími návrhmi strán na doplnenie dokazovania a následne vyhodnotí otázku unesenia/neunesenia dôkazného bremena žalobcom v spore ohľadne zmluvnej pokuty a opätovne posúdi túto zvyšnú časť nároku žalobcu uplatneného žalobou. Po doplnení dokazovania okresný súd opätovne meritórne rozhodne o tejto časti nároku uplatnenom žalobou, pričom je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným vyššie (§ 391 ods. 2 CSP). Pri vyhotovení písomného vyhotovenia rozsudku bude súd prvej inštancie dôsledne vychádzať z ust. § 220 CSP.

22. V nadväznosti na rozhodnutie vo veci samej okresný súd opätovne rozhodne aj o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, a tiež o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP), ktoré tiež náležite s poukazom na konkrétne zákonné ustanovenia aj odôvodní.

23. Zároveň však odvolací súd uvádza, že sa nestotožnil s argumentáciou žalobcu o potrebe nariadenia pojednávania súdom prvej inštancie v súdnej veci.

24. Odvolateľ vo svojom opravnom prostriedku dôvodí nevyhnutnosťou nariadenia pojednávania a túto nevyhnutnosť odôvodňuje existenciou „spornosti“ tvrdenia strán, keďže okresný súd žalobcovi (odvolateľovi) tvrdený skutkový stav neprevzal za základ rozhodnutia. Uvedené podľa žalobcu dostatočne odôvodňovalo nariadenie pojednávania na účely určenia, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné a ktoré sporné nie sú (§ 171 ods. 1 CSP) a tiež predbežného právneho posúdenia veci (§ 181 ods. 2 CSP). V danej súvislosti krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že samotné zanedbanie povinnosti žalobcu ním uplatnený nárok na zaplatenie časti žalovanej istiny s príslušenstvom riadne tvrdiť a preukázať však nie je dôvodom pre nariadenie pojednávania, ak sú splnené zákonné podmienky pre rozhodnutie súdu prvej inštancie bez nariadenia pojednávania. Spornosť ako kritérium pre nenariadenie pojednávania sa v súlade s citovaným ustanovením Civilného sporového poriadku týka zisteného skutkového stavu a v konkrétnych okolnostiach veci bola požiadavka nespornosti skutkových tvrdení splnená tým, že žalovaná sa k žalobe žalobcu nevyjadrila. Navyše odvolací súd zdôrazňuje, že inštitút materiálnej korekcie nemôže nahrádzať procesnú aktivitu strán a ich povinnosť tvrdiť. Ak konajúci súd inštitút materiálneho korektívu uplatní, jeho nevyužitím samotným žalobcom sa on sám vystaví riziku procesnej sankcie v podobe straty sporu. V danej súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. I. ÚS 246/2019-14 zo dňa 11. júna 2019.

25. Nadväzne - práve v kontexte namietanej potreby aplikácie procesného pravidla o nepopretých skutkových tvrdeniach - neobstojí ani odvolacia argumentácia žalobcu o (údajnom) porušení jeho práva na spravodlivý proces vydaním napadnutého rozhodnutia o zamietnutí žaloby bez nariadenia pojednávania. Taký výklad daného pravidla (minimálne nepriamo) podsúvaný odvolateľom, v zmysle ktorého pokiaľ žalovaný nepoprie obsah žalobného návrhu, je nutné priznať žalobcovi v plnom rozsahu ním požadovaný (meritórny) nárok, je značne účelový a popierajúci podstatu súdnej ochrany. V tejto spojitosti je namieste poukázať na závery Ústavného súdu SR vyslovené v už citovanom uznesení sp. zn. I. ÚS 246/2019 z 11. júna 2019, v zmysle ktorých pasivita protistrany (v podobe zanedbania povinnosti poprieť tvrdenia žalobcu) nemôže mať za následok priznanie akéhokoľvek (rozumej riadne netvrdeného a nepreukázaného) uplatneného nároku.

26. Vo zvyšnej časti nenapadnutej odvolaním (t. j. vo výroku I.) zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý týmto rozhodnutím odvolacieho súdu.

27. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné

uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).